

Davetçinin İŖi Acildedir, Poliklinik Hizmeti Sonra Gelir

Nureddin Yıldız'ın Musab bin Umeyr Davetçi Okulu için yaptığı "Musab Olmak" (9.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Rabbimizin kitabından, insanları Allah'a davet veya İslam'a hizmet etmek için yol işaretleri almaya gayret edecek, ayetleri konuşup o ayetlerle bezenmiş ve kimliğini oluşturmuş bir davetçi olmaya çalışacağız.

Zihnimizde toparlanması gereken muhtemel yanlışlar var. İlk doğru şudur: İslam'a hizmet etmek hoca işi değildir, gönüllü işidir.

Musab bin Umeyr hoca değildi. Hocalık ve âlimlik neye deniyor diye incelediğimizde görürüz ki âlim ve müçtehit, Kur'an'ı ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadislerini bilen insandır. Musab bin Umeyr ise en fazla üç yıl kalmıştı Resûlullah aleyhisselamın yanında. Çünkü Habeşistan'a hicret edenlerden biriydi.

Musab bin Umeyr, diyelim ki on üç senelik Mekke dönemi boyunca Peygamber aleyhisselamın yanında, medresesindeydi. Peki bu süre zarfında kaç sure inmişti Kur'an'dan? Kur'an'ın dörtte biri ortada yoktu henüz. Hadi vardı diyelim; bu sefer de ahkâm ayetleri yoktu.

Musab bin Umeyr radiyallahu anh Yesrib'e geldiğinde namaz farz edilmemiş, zekât, oruç, hac, kurban kesmek, muamelat yok... Neyin âlimi olabilirdi Musab bin Umeyr? Bilse bilse yüz-iki yüz tane hadis biliyordu –Riyazu's-Salihin kadar da yoktu bilgisi.

Peki, Musa bin Umeyr'in İslam'a hizmetine bir gramaj ölçülebilir mi? Onun İslam'a hizmeti, bir İslam devleti sonucu doğurmuştu ve Efendimiz aleyhisselama yazdığı mektupta, "gel ya Resûlallah, devletin hazır" dedi. Peygamber'le savaşmaya ahitleşmiş insanlardan ordu hazırladı Peygamber uğruna. Gönüllere girdi. Kur'an daha inmeden iman ettirdi ona insanları.

Bugün İslam var, Medine var ve hacılar gidip Peygamber aleyhisselamı ziyaret ediyorlar, yığınla işler yapıldı Medine'de... Evin kurucusu ise Musab bin Umeyr.

Eğer İslam'a hizmet, insanları Allah'a davet etmek hocalık-hafızlık veya binlerce hadis bilmek gerektiriyorsa Musab bin Umeyr'e bir yer bulamayız. Öyleyse dememiz lazımdır ki Musab bin Umeyr'e de gizli bir vahiy geliyordu –ki bu mümkün değil.

Musab bin Umeyr ashab-ı kiramın ne Aşere-i Mübeşşere'sinden ne hulefa-i raşidinden ne de yedi büyük fakihinden değil. Ehl-i beytten de değil. Yaşlı başlı biri de değil. Uhud'da şehit olduğunda kırk yaşına yeni gelmişti. Demek ki Peygamber aleyhisselama devlet kurduğunda otuz beş yaşlarındaydı. Mesela Ali bin ebi Talib'e bu işi yakıştırabilirdik. Çünkü Peygamber aleyhisselamın kucağında büyümüş bir delikanlıydı, o yapmayacak da kim yapacaktı. Sad bin ebi Vakkas'a da yakışırdı sözgelimi; Efendimiz aleyhisselamın dayı çocuğudur.

Musab bin Umeyr ise tam bir 'zengin çocuğu'dur. İpeklerle dolaşan, gençliğini lüks içinde geçiren bir delikanlı. Müslüman oluyor, servetini terk ediyor, Rabbine yöneliyor ve bugün ezanlarını dinlediğimiz, Kur'an'ını okuduğumuz İslam'ın devletini kuruyor. Bunu da silahlı bir çete kurarak yapmıyor. Onu öldürmeye gelen mızraklara diliyle cevap vermiş.

Netice çok net: Musab bin Umeyr âlim değildi. Zira âlim olacağı Kur'an ve hadis yoktu ortada. Ama belki on binlerce âlimin hasretiyle ölüp gittiği yüreği vardı. İlim yoktu, yürek vardı. Peygamber'e hizmet sevdası vardı. Sonrakilerde olmayandan onda vardı. Sonra gelen âlimlerin, profesörlerin Yesrib'i Medineleştirecek yürekleri olmadığı gibi Medine'yi Yesribleştirdiler bile. Onların bulunduğu mahallede

birahane açılabilir, gönüllere hitap edemedikleri için. Onların oturduğu evlerin alt katında banka açılabilir, insanlar onlardan çekinmediler.

Musab bin Umeyr radiyallahu anh, bugün bizim ilim-imbân olarak elimizde bulunanların hiçbiri olmadan yola çıktı ve yüzde yüz başardı. Şöyle bir soru gündeme gelebilir: Musab bin Umeyr'in dışındaki on binlerce sahabinin hepsi kütüphanelerde mi çalışmıştır?

Sadece şunu düşünebiliriz: Dört raşit halife (Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali) radiyallahu anhüm toplam yirmi üç yıl durdular Peygamber aleyhisselamla. Ali ve Ebu Bekir radiyallahu anhuma her yerde, Ömer ve Osman radiyallahu anhuma ise hemen her yerde yanındaydılar. Bu isimlerin Peygamber aleyhisselamdan naklettikleri toplam hadis sayısı üç-dört bin değildir.

Yani Musab çok bilmiyordu da Ebu Bekir de bütün hadisleri bilen biri değildi. Evet, Ebu Bekir radiyallahu anh da çok biliyordu ama "Resûlullah bu konuda ne dedi?" diye soru soruyordu. Ömer radiyallahu anh, Bedir mücahitlerinin Medine dışına çıkmalarını yasaklamıştı, onlardan dini öğrenebilmek için. Demek ki bilgi olarak ashab-ı kiramın en büyükleri bile kütüphane dolusu bilgi sahibi değildi. Bilmeleri de beklenemezdi zaten. O ortam hiçbir zaman oluşmadı.

Ashab-ı kiram arasında, İslam'ı bugünlere getiren ilk yüz isim sıralanacak olsa liste Ebu Bekir radiyallahu anh ile başlar ve o listede Halid bin Velid kesinlikle vardır.

Çünkü Halid'in kılıcı, Allah'ın kılıcıydı. Fethettiği topraklar bugün Suriye, Irak, Kudüs, Yemen... İrtidat olaylarında ümmet-i Muhammed'i Allah'ın lütfuyla kurtaran adamdır Halid bin Velid.

Ama kıldığı namaza çocuklar gülermiş, 'koca Halid'e bak, nasıl namaz kılıyor' diye. Bir gün yüzüne karşı da gülmüşler ve dönüp demiş ki: "Ne yapayım, Müslüman oldum, Resûlullah elime kılıcı verdi ve bir şey öğrenmeye vakit bulamadım ki."

Buradan şöyle bir sonuca geliriz: Hafız olmayabilir ya da Arapça bilmeyebiliriz. Ashab-ı kiram da dil bilmedikleri coğrafyaya (Antakya) gitmişlerdi ve gönülden konuştukları için yabancılık hissetmediler, onlar ve onları dinleyenler kulaklar ve diller olmadan öğrendiler Allah'a yönelmeyi. Arapça bilmiyor olabiliriz; gönül dili biliyorsak her şeyi biliyoruz demektir.

Şeytan şerre hizmet eder ve internetten zehre bağımlılık oluştururken her köylü çocuğunun dilini mi kullanıyor? Hayır. Futbolun İngilizce'sini biliyor mu insanlar, bir dile muhtaç mı futbol? İnsanların peşinde koştuğu herhangi bir tuzak, tuzağa yakalananların yaşadığı coğrafyanın dilinde çok iyi tanıtıldığı için mi sevilip tutuluyor? Hayır. İnsanların gönüllerine hoşlanacakları atmosferle girdiğin zaman dil bir zorunluluk değildir. Dil, aslında gönül sahibi olmayanların muhtaç olduğu ikinci bir unsurdur.

Bu girişte vermek istediğimiz mesaj şudur: Kendinizi olduğunuz gibi kabul edin. Kendinizi belli aşamaları geçtikten sonra Musab olmak akademisine kaydolacağınız şekilde görmeyin. Bu on metre ilerideki bir sokağa yirmi metre ilerideki bir sokağı dolaşarak ulaşmaya benzer. Ümmetimiz akademisyenlerine güvenmiyor. Akademisyenler ne yapacaklarını hesaplayana kadar deli köprüyü geçip gidiyor. İnsanların etrafında toplandıkları on âlim yok. Ama heyecanlı bir gencin etrafında toplanılıyor. İnsanlar senin anlatacağın ilmî konuları anlayacak olsalar kendileri okurlardı zaten. İnsanlar acil olanı hap şeklinde isterler.

Bir kişi çıkıyor, hiçbir ilmî delili olmadan ve herhangi bir belge aramadan otuz-kırk bin genci dünyanın gözü önünde bombaların altına atabiliyor. Çünkü insanlar cenneti uyuşuk uyuşuk anlatanı değil sıçrayıp cennete götürecek birini istiyorlar. Bunu şer için yapan da Hasan el-Benna gibi kahveleri dolaşıp Allah için iş yapmayı anlatan da adam bulur. Ezher'de koca sarıklı adamlar İngilizler'e karşı neler yapabileceklerinin hesabı-kitabını yaparken -ya da bu kadarını bile yapmazken- Hasan el-Benna, Kahire'deki kahveleri dolaşarak Allah'a davet etti ve uzun uzun da anlatmadı söyleyeceklerini. On cilt kitap okumaktan söz etmedi, on cümle söyledi. Doksan senedir de başlattığı hareket sönmedi.

Biz bu ümmetin trafik kazasına müdahale eden 112-acil servisiyiz. Olay mahallinde ölümden kurtarmalıyız hastayı. Çünkü bugün doğan her çocuk, Allah'tan önce şeytanı öğrenir hâle geldi, buluşa ermeden zinaya bulaşıyorlar. Kur'an-ı Kerim filozofların elinde tartışma konusuydu, şimdi çoluk çocuk herkes 'bana göre' demeye başladı ayetler hakkında.

Medreselerde-fakültelerde seneler harcayacak vaktimiz yok artık. Onu seçenler zaten var. Beş sene okuyacak, diploma alacak da kitap yazacak, insanlar o eseri okuyacak da mücahit olacaklar... o esnada milyonlarca insan da cehenneme girdi ama. Bir yerde trafik kazası var oraya hastane kurarak iyileştirmek istemeye benziyor bu. O hastane kurulana kadar hastaların sulbünden kimse hayatta kalmaz.

Musab bin Umeyr, bilgi arayan değildir. Onun 21. asırdaki talebeleri ve kıyamet günü sevdiğiyle dirilen herkes de belki Kur'an'dan on sure bilmeyenler ama milyarlarca defa hatmedilen Kur'an'da sevabı bulunanlar olacaktır. İlmî hakir görmek değildir bu, şehitlikten değerli bir şeydir ilim. Ama ilmin müdahale edeceği bir alan yok ortada. Ümmetimiz en berbat zamanlarından birini yaşıyor.

Ümmetimizin ailesi çökmek üzere, camilerde huzur yok, önüne gelen boyalı cami yapıyor ve nerdeyse süslenmeye başlanacak camiler; çünkü namaz ve huşuyla süslenemiyor. Cuma hutbesinde Mehmet Akif'ten şiir okuyor imam; çünkü ayet okursa insanlar anlamıyor. Allah diyor ki, denildiğinde heyecandan nabızı yükselen bir cemaat olmadığı için, 'şairimizin de dediği gibi...' diyerek cuma hutbesi okunuyor. İnsanlarla mescit şuuru arasında mesafeler var. Ümmetimizin bunca acil durumunu görüp de bir hoca efendi, felsefe konularına giremez. Girerse kendine yazık eder.

Bu sebeptendir ki ümmetimize hizmet edenler arasında bir 'acilciler' bölümü olmalıdır. Çünkü bu bölümde hastaya müdahale edenler olmazsa gidilecek yer morg olur. Gençlerin arasına girecek, leş kokan ağzının yanına oturacak ve 'canım kardeşim' diyerek konuşacak, 'keserim lan kafanı' diyene de Musab bin Umeyr gibi 'tamam kes ama beni bir dinle önce' diyerek gelecek, onda iman ve hayat bulacak davetçiler bulunmalıdır.

Bir de acil müdahalenin ardından 'poliklinik' görevlilerimiz olan âlimlerimiz vardır ki onların işi, bizim müdahalemizden sonra gelir. Bizden sağ çıkan hastayı onlar mikroplardan arındırıp pazulandıracaklar. Ama benim amacım, bataklıktan kurtaracak ilk müdahaleyi yapmaktır. Eğer bir yerde morga girenler çoğaldıysa bu acilcilerin sorunudur, zamanında yetişilememiştir. Morgdaki kişi sayısı arttıkça acilcilerin hesabı da çoğalacak demektir.

Elbette Musab bin Umeyr de olsan, Abdullah ibni Übey gibi birine hidayeti ulaştıramayabilirsin – Peygamber aleyhisselam dahi hidayete erdirememiştir onu. Sen de bütün insanları hizaya sokup herkesi sabaha kadar teheccüde kaldıracak hâlde olmayabilirsin. Vazifeni yapacaksın ve genel kanaat, acilde eline gelenlerin kurtulduğu yönünde olacak.

Bu eğitim sürecinde şeytanın telkin edeceği bir numaralı sıkıntı, "Görmüyor musun, adam başlamış dört yaşında hafızlığa, Arapça biliyor, Mekke'de on sene kalmış, yüz hocadan ders almış... onun için konuşması kolay tabii... Sen de gelmişsin yirmi yaşından sonra..." düşüncesidir. Bu şeytanın bir numaralı tiyatrosudur.

Dört yaşında hafız olmuşları bırakalım, otuz beş yaşındayken bile hafız olmayan Musab bin Umeyr'i örnek olarak görelim. Ve onun elinde de canlı bir örnek var: Muhteşem İslam devleti Medine.

Şeytanın en önemli taktiği, seni küçük göstermektir. Bunu yaparken de 'tevazu' kılıfında gösterir göstereceğini. Efendimiz aleyhisselam bir kişiye ihtiyacı olduğunu söylediğinde Huzeyfe radiyallahu anh ayağa kalkıp "Ben varım ya Resûlallah" nasıl dedi peki? Ebu Cehil'e Kur'an okumak için Abdullah ibni Mesud nasıl ayağa kalkmıştı? Öyle yapınca 'sen nasıl kibir yaparsın böyle' denmedi ona. Şairin dediği gibi, sağına soluna bakmadan ben diyen adam, olmaktır esas.

Şeytan kime hangi külahı vereceğini iyi bilir. “İmam Malik bile sorulan sorulara ‘bilmiyorum’ demiş, sen ne konuşuyorsun?” der şeytan. Hâlbuki İmam Malik ile senin karşılaştığın sorular aynı mı? Bir gencin Allah’ın varlığını sorgulamasına da mı ‘ne bileyim abi, git bu soruyu hocalara sor’ mu diyeceksin? Senin mevzun sokaklarda sürünen bir nesil. İhtiyacımız ölümden kurtarmak. Allah’tan kopmak üzere olan ve kayalıklardan aşağı yuvarlanan bir nesilledir mücadelemiz.

İmanımız şu olmalıdır: Eğer ben bu işi yapmazsam din gidecek, son kale benim. İşte bu Musab bin Umeyr kafasıdır. Ben mi başaracağım onca işi peki? Hayır. وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ “Allah’tan başka kimdir ki başarının sahibi?”

Davetçi Okulu’na devam eden gençlere bazı tavsiyeler:

Burada ders gören gençlerimiz yeri geldiğinde delikanlılık gösterip açık yüreklilikle sorgulayabilmelidirler. Elbette edepleriyle. Çünkü sorgulamasını yapacağınız bu önemli fırsatlar hayatınızın devamında önünüze çıkmayabilir, büyük ihtimalle de çıkmayacaktır.

Davetçi Okulu’nda ders gören gençlerin başta beni ve sonra da diğer hocalarını kesinlikle örnek görmemesi gerekir. Biz çürük elmayız, örnek Musab bin Umeyr’dir. Bizde ne buluyorsanız almalı ve dosyamızı kapatıp Musab bin Umeyr’le yola devam etmelisiniz.

Sizden önceki gruplarda gördüğümüz ve benim yarım asrı geçen talebelik hayatımda karşılaştığım en önemli sıkıntılardan biri, öğrencilerin gruplaşıp kendi aralarında kümeleşmeleridir. Trabzonlular’ın ya da imam-hatiplilerin bir araya gelmesi gibi. Bu durum kökten zarar değilse de istifade açısından zararlıdır. Çünkü her birinizin diğerine vereceği bir katkı vardır. Bugün benim burada anlattığım şeyleri her biriniz farklı anladı, bir araya gelip bunu birbirinize verdiğinizde alacağınız bereket 90 ise gruplaşma sonrasında bu 45’e düşer.

Tek başınıza her şeyi alamayacaksınız, birlikte olmalısınız. Grup olduğunuz zaman bu birliktelik ikiye, üçe, dörde... bölünür. Allah’ın bereketi, cemaat olabilenler üzerinedir. Buradaki hocalarınız ve abileriniz olarak biz sizi kendimizden bir parça olarak görüyoruz. Ama kendi aranızda kümeleşirseniz -ki bu durum talebeliğin önemli sıkıntılarındandır- nihayetinde birkaç ay sürecek bir eğitimde buna bir dakika bile ayırdığınıza pişman olursunuz.

Altı ay çok uzun geliyor insana ya, altı dakika gibi kısadır. Ölçümlerinizi saatinizle değil göz açıp kapamanızla yapmalısınız. Eğlenmemek diye bir şey yok, eğleneceğiz ama hiçbir şeyi de limitsiz kullanmayacağız. Dersler altmış, molalar altmış bir dakika olmayacak. Limitli olsun, her şey senin olsun. Denizde sandalla safa yapmak en çok müminin hakkıdır. Allah’a ben secde ediyorum, keyfini gâvur sürüyor; olur mu böyle şey!

Burada göreceğiniz şey hiçbir şekilde, ümmetin fraksiyonlarından biri değildir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Musab bin Umeyr radiyallahu anh ve arkadaşlarından başka hiçbir Allah kulu ölçümüz değildir. İmam-ı Azam’ın kapısının paspasıyız ama İmam-ı Azamcı değiliz. Şucu bucu olmak burada mümkün değil. “Size Müslüman adını Allah verdi” buyuruyor Kur’an. Kelime-i tevhide kim hizmet ettiyse biz onun hizmetçisiyiz. Büyüklük, bu büyük ümmetin adamı olmaktır. Aksi takdirde grubuna hizmet edersin.

Allah’ın kulu, Muhammed aleyhisselamın ümmeti, Musab’ın hayranıyım; yok ötesi.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

